

Arrestnummer
<i>C1 1411 / 2024</i>
Repertoriumnummer
<i>2024 / 3857</i>
Datum van uitspraak
22 november 2024
Notitienummer griffie
Notitienummer parket-generaal
2023/PGG/2770
2024/VJ11/57

Hypothecaire inschrijving

Hof van beroep Gent

Arrest

tiende kamer
correctionele zaken

2023/PGG/2770 - 2024/VJ11/57

Not.nr. OU.66.97.000107/21

In de zaak van het OPENBAAR MINISTERIE

tegen

1. nr. (RRN

van Belgische nationaliteit,
geboren
wonende te
- beklaagde -

2. nr. (RRN

van Belgische nationaliteit,
geboren
wonende te
- beklaagde -

verdacht van:

als dader of mededader in de zin van artikel 66, eerste lid, Strafwetboek, namelijk zij die de misdaad of het wanbedrijf hebben uitgevoerd of aan de uitvoering rechtstreeks hebben meegewerkt:

A afbreken, herbouwen, verbouwen en uitbreiden van constructie zonder of in strijd met een geldige vergunning

buiten de gevallen bedoeld in de artikelen 4.2.2. tot en met 4.2.4. van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, het afbreken, herbouwen, verbouwen en uitbreiden van een constructie, met uitzondering van onderhoudswerken, hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, verkavelingsvergunning, omgevingsvergunning voor stedenbouwkundige handelingen of omgevingsvergunning voor het verkavelen van gronden, hetzij in strijd met de betreffende vergunning te hebben uitgevoerd, hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de betreffende vergunning, hetzij in geval van schorsing van de betreffende vergunning, verder te hebben uitgevoerd, **namelijk**

een deel van de woning te hebben gesloopt en heropgebouwd, inclusief een uitbreiding en nieuwe dakconstructie, waarvan een deel binnen de 5m-erfdienstbaarheidszone langsheen

op het perceel gelegen te
als
igendom van
en van
Be
beiden wonende te
bij aankoopakte van 14/09/2009 verleden voor notaris
kadastraal gekend
geboren
geboren
te

(art. 4.1.1., 3°, 6°, 9° en 12°, 4.2.1., 1°, c), 4.2.2., 4.2.3., 4.2.4., 6.2.1. lid 1, 1°, en 6.3.1. § 1 Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening ; art. 5, 1°, a), en 6 lid 1 Decreet 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning; feiten voor 1 maart 2018 strafbaar gesteld door art. 4.1.1., 3°, 6°, 9° en 12°, 4.2.1., 1°, c), 4.2.2., 4.2.3., 4.2.4. en 6.1.1. lid 1, 1°, en 3 Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening ; art. 5, 1°, a), en 6 lid 1 Decreet 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning)

te
st. 24)
door
n de periode van 1 januari 2017 tot en met 12 januari 2021 (OK 1,

B onbevaarbare waterlopen

Indien de oeverzone enkel de taluds omvat, spijs het verbod
nieuwe bovengrondse constructies te hebben opgericht of aanmerkelijke reliëfwijzigingen
als vermeld in artikel 4.2.1, 4°, van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening van 15 mei 2009
te hebben doorgevoerd binnen vijf meter landinwaarts vanaf de bovenste rand van het talud
van een oppervlaktewaterlichaam, **namelijk**
binnen de 5m-erfdienstbaarheidszone langsheen
op de oeverinsteek muur te
hebben gebouwd, een terras te hebben aangelegd, een dwarsafsluiting te hebben
gecreëerd, een berging tegen de waterloop, een garage, een afdak, en een muur dwars op
de waterloop te hebben opgericht

(art. 1.3.2.2.§1.4° van het Decreet van 18 juli 2003 betreffende het integraal waterbeleid, en
art. 16.6.1. § 1 al.1 van het Decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake
milieubeleid

te
en OK 2)
door
in de periode van 1 januari 2017 tot en met 12 januari 2021 (OK 1

C niet naleven maatregelen

opzettelijk de opgelegde bestuurlijke maatregelen, bestuurlijke geldboeten,
voordeelontnemingen, veiligheidsmaatregelen of de door de rechter opgelegde maatregelen
niet te hebben uitgevoerd, betaald of te hebben genegen, namelijk

de maatregelen vermeld in het Besluit houdende bestuurlijke maatregelen van 19 januari 2021 van de Vlaamse Milieumaatschappij (OK 2, st. 24-26)

(art. 16.6.1. § 2, 1° Decreet 05 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid)

te in de periode van 18 maart 2021 tot 29 maart 2022
door

Vordering herstel

Wat tenlastelegging A betreft, bij toepassing van artikel 6.3.1.§ 1. Van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, zich te horen veroordelen tot het herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand, voor zover dit herstel niet reeds opgenomen is in het Besluit houdende bestuurlijke maatregelen onder dwangsom van 29 maart 2022 van de Vlaamse Milieumaatschappij binnen een door de rechter vastgestelde termijn, onder verbeurte van een dwangsom van € 100 per dag bij niet naleving van deze veroordeling.

* * * *

1.1 De rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Oudenaarde, 09e kamer, besliste bij vonnis van 2 november 2023 bij verstek als volgt:

"OP STRAFGEBIED

Wat de eerste beklaagde betreft

- verklaart deze beklaagde schuldig aan de feiten van de tenlasteleggingen A, B en C en veroordeelt hem voor deze feiten samen tot een geldboete van 500 euro, verhoogd met 70 opdecimen (x8) tot 4.000 euro, met een vervangende gevangenisstraf van 3 maanden;

Wat de tweede beklaagde betreft

- verklaart deze beklaagde schuldig aan de feiten van de tenlasteleggingen A, B en C en veroordeelt haar voor deze feiten samen tot een geldboete van 500 euro, verhoogd met 70 opdecimen (x8) tot 4.000 euro, met een vervangende gevangenisstraf van 3 maanden;

Stedenbouwkundig herstel

- beveelt het herstel met betrekking tot het perceel gelegen te
kadastraal gekend als meer bepaald:

alle bovengrondse constructies opgericht binnen vijf meter landinwaarts vanaf de bovenste rand van het talud van de waterloop te verwijderen, met uitzondering van de aanvaarde oorspronkelijke delen van de woning;

- bepaalt de termijn voor de uitvoering van de herstelmaatregel op 6 maanden vanaf heden;*
- en dit onder verbeurte van een dwangsom van 100 euro per dag vertraging in de nakoming van dit bevel lastens
en voordele van de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur.*
- zegt voor recht dat de stedenbouwkundig inspecteur en de burgemeester, indien het vonnis niet vrijwillig wordt uitgevoerd binnen voormelde termijn, ambtshalve in de uitvoering ervan kunnen voorzien, overeenkomstig artikel 6.3.4 VCRO, op kosten van de veroordeelden.*

Bijdrage – vergoeding - kosten:

- spreekt tegen elke beklaagde de verplichting uit een bijdrage te betalen van 25 euro verhoogd met 70 opdecimen (x8) en aldus gebracht op 200 euro tot financiering van het bijzonder fonds voor de hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden;*
- veroordeelt elke beklaagde krachtens artikel 4 §3 van de wet van 19 maart 2017, tot het betalen van een bijdrage van 24 euro aan het Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand;*
- legt bovendien aan elke veroordeelde een vergoeding op van 58,24 euro;*
- veroordeelt de beklaagden hoofdelijk tot de proceskosten, wat de openbare partij betreft tot op heden in het geheel begroot op 299,48 euro, telkens te vermeerderen met de betekeningskosten van huidig vonnis;*

OP BURGERLIJK GEBIED

- houdt de beslissing over de **burgerlijke belangen** aan overeenkomstig artikel 4 van de Wet houdende de voorafgaande titel van het Wetboek van Strafvordering.”*

1.2 Dit vonnis bij verstek werd op 4 december 2023 met een gerechtsdeurwaardersexploot betekend aan elk van de beklaagden.

Tegen dit vonnis werd door het openbaar ministerie op 24 november 2023 hoger beroep ingesteld door het afleggen van een verklaring op de griffie van de rechtbank van eerste

aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Oudenaarde. Tevens werd een verzoekschrift ingediend op die griffie, overeenkomstig artikel 204 Wetboek van Strafvordering.

1.3 Op de rechtszitting van 7 juni 2024 (inleidingszitting) legde het hof bij toepassing van de artikelen 152, § 1 en 209*bis*, laatste lid, Wetboek van Strafvordering, conclusietermijnen vast en bepaalde de rechtsdag op de rechtszitting van 17 oktober 2024.

De beklaagden legden tijdig conclusies neer ter griffie.

1.4 Het hof hernam de zaak en hoorde op de openbare rechtszitting van 17 oktober 2024 in het Nederlands:

- het openbaar ministerie in zijn vordering bij monde van advocaat-generaal,
- de beklaagde in zijn middelen van verdediging, bijgestaan door meester advocaat met kantoor te
- de beklaagde in haar middelen van verdediging, bijgestaan door meester advocaat met kantoor te

2. De verklaring van hoger beroep tegen het vonnis van 2 november 2023 gedaan op de griffie van de rechtbank die het vonnis heeft gewezen, werd tijdig en regelmatig naar de vorm gedaan.

Het grievenformulier dat de grieven bevat die tegen het vonnis worden ingebracht, werd eveneens tijdig ingediend.

Het openbaar ministerie bepaalde nauwkeurige grieven over de procedure en de straf. Wat betreft de beslissing over de procedure stelt het openbaar ministerie dat de eerste rechter ten onrechte uitspraak deed over een niet gestelde herstellvordering van de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur, terwijl het openbaar ministerie net ambtshalve het herstel vorderde, bij en gelet op de afwezigheid van een vordering tot herstel van de burgemeester, en de gemeentelijk of gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur.

Het hoger beroep van het openbaar ministerie is ontvankelijk (art. 203 en 204 Wetboek van Strafvordering).

Door het hoger beroep van het openbaar ministerie en de door het openbaar ministerie aangevoerde grieven, is de saisine van het hof beperkt tot de beslissing over de straf en over de herstelvordering.

Het hof beslist in dit arrest binnen de perken van het hoger beroep en vervolgens van de grieven zoals bedoeld in artikel 210 Wetboek van Strafvordering. In dit verband stelt het hof

vast dat er geen redenen zijn om ambtshalve een grief in de zin van de voormelde bepaling op te werpen.

De beklaagde werpt ten onrechte op dat er nieuwe elementen of feiten zouden zijn waarmee het hof ambtshalve mag rekening houden omtrent de vraag of de feiten al dan niet een misdrijf zijn, zelfs zonder de aanvoering van een grief over de schuldvraag.

Deze nieuwe feiten zijn volgens de beklaagde:

- het feit dat belangrijke werken werden verwijderd, met name de muur op de oeverinsteek, het terras en de dwarsafsluiting;
- de nieuwe, toegekende (omgevings)vergunning van 10 juni 2024, die de regularisatie toekent van de verbouwde gebouwen binnen de vijfmeter-erfdienstbaarheidszone, met name van "*berging tegen waterloop, garage, afdak en muur dwars op de waterloop (of muur "C")*".

Het openbaar ministerie bevestigde op de rechtszitting van 17 oktober 2024 dat het herstel intussen volledig werd uitgevoerd. Dit volgt ook uit het proces-verbaal van 3 oktober 2024 van een gemachtigd toezichthouder van de Vlaamse Milieumaatschappij (stuk 26 en 28, proceduremap voor het hof).

De omstandigheid dat een herstel werd uitgevoerd en dat een ander deel van de wederrechtelijke toestand werd geregulariseerd door middel van een omgevingsvergunning, kan niet tot gevolg hebben dat er op het moment van de telastleggingen geen misdrijf was. Het vormt geen gegeven dat het hof ambtshalve toelaat te zeggen dat de te last gelegde feiten niet vaststaan, zelfs wanneer de schuldgrief niet in het grievenformulier is beoogd.

Evenmin kan het hof nog ambtshalve vaststellen dat de strafvordering vervallen is gelet op de schending van het beginsel *non bis in idem*, gesteund op de bestuurlijke maatregelen die aan de beklaagden werden opgelegd. Bovendien maakt de door de beklaagden vooropgestelde situatie (randnummers 52-55, conclusie beklaagden) op geen wijze een toestand van *non bis in idem* uit. Een opgelegde bestuurlijke maatregel is geen straf, noch is het een administratieve sanctie.

3. Zoals al vermeld, vordert het openbaar ministerie niet langer het herstel, gezien dit werd uitgevoerd. De oorspronkelijke herstellvordering is zonder voorwerp.

Het openbaar ministerie voerde terecht aan dat de eerste rechter zich vergist had in de beslissing over de herstellvordering, door deze op vordering van de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur toe te kennen. Er was immers geen herstellvordering van de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur, noch van een andere overheid die bevoegd is zo'n herstellvordering in te stellen. Het openbaar ministerie had bijgevolg zelf ambtshalve het herstel gevorderd.

Als het hof beslist dat de herstellvordering zonder voorwerp is, zet dit ook de in eerste aanleg bij vergissing genomen beslissing recht.

4. De beklaagden hebben de beoogde werken aan hun woning verkeerd aangepakt. Zij begonnen er aan zonder de vereiste vergunning. Zij hebben te gemakkelijk vertrouwd op mogelijk verkeerd advies, dat hen goed uit kwam in hun plannen om te verbouwen.

In het voordeel van de beklaagden speelt dat zij niet eerder voor het overtreden van het omgevingsrecht werden veroordeeld. Hun strafregisters vermelden enkel veroordelingen voor verkeersinbreuken.

Verder stelt het hof vast dat de beklaagden als gevolg van de bewezen misdrijven al significante bedragen aan dwangsommen hebben moeten betalen. Ze stippen aan dat zij voorheen hierover juridisch ook al niet behoorlijk werden geadviseerd. Zo betaalden zij al opeenvolgend 6.500 euro en 6.900 euro aan dwangsommen en er zou een bedrag van 8.700 euro nog ingevorderd worden. Zij hebben het financieel niet breed.

De beklaagden zorgden voor herstel.

In die omstandigheden zou het opleggen van een straf disproportioneel zijn. Het hof gaat in op de vraag van de beklaagden de gewone opschorting van de veroordeling te gelasten als voldoende maatregel. De hierna bepaalde proeftijd is toereikend. De beklaagden zijn in de voorwaarden om deze gunst te genieten, nu zij nog niet werden veroordeeld tot een criminele straf of een hoofdgevangenisstraf van meer dan zes maanden of tot een gelijkwaardige straf die in aanmerking genomen wordt overeenkomstig artikel 99*bis* Strafwetboek, terwijl de feiten niet kunnen gestraft worden met een hoofdstraf van meer dan vijf jaar correctionele gevangenisstraf of een zwaardere straf.

5. De beslissing over de kosten in eerste aanleg is definitief, nu daar geen grief is tegen gericht. De beklaagden zijn hoofdelijk gehouden tot de kosten in beroep.

Gezien de verleende opschorting zijn de beklaagden niet langer gehouden tot betaling van de bijdrage aan het Slachtofferfonds.

Dictum

Toegepaste wetsartikelen:

Het hof maakt toepassing van de hiervoor aangehaalde artikelen en van de artikelen:

- 211 Wetboek van Strafvordering,
- 24 van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken,
- 3 Probatiewet.

Perken van het hoger beroep:

Het hof stelt vast dat gelet op de verklaringen van hoger beroep en vervolgens de grievenformulieren het ingevolge het vonnis van 2 november 2023 vaststaat dat de telastleggingen A, B en C bewezen zijn voor de beklaagden. De beslissing over de vaste vergoeding, de zogenaamde *Salduz*-bijdrage en over de andere kosten in eerste aanleg is ook definitief, net als het aanhouden van de burgerlijke belangen.

Beslissing van het hof:

Het hof,
rechtsprekend op tegenspraak,

verklaart de beroepen ontvankelijk en er ten gronde over beslissend:

wijzig het beroepen vonnis voor zover bestreden voor het overige **als volgt**:

op strafgebied:

gelast voor de bewezen telastleggingen A, B en C voor elke beklaagde voor een proeftijd van drie jaar de **gewone opschorting** van de uitspraak van de veroordeling;

stelt vast dat het door het openbaar ministerie gevorderde **herstel zonder voorwerp** is;

veroordeelt de beklaagden hoofdelijk tot betaling van de kosten van de strafvordering in beroep, voor het openbaar ministerie begroot op 68,88 euro.

|

Kosten beroep:

Afschrift vonnis:	€ 27,00
Afschrift akte HB OM:	€ 3,00
Dagv. beklaagden:	€ 32,62

	€ 62,62
+ 10 % :	€ 6,26

Totaal :	€ 68,88
----------	----------------

Dit arrest is gewezen te Gent door het hof van beroep, tiende correctionele kamer, samengesteld uit raadsheer _____ als waarnemend kamervoorzitter, raadsheren _____ en in openbare rechtszitting van **22 november 2024** uitgesproken door wnd. kamervoorzitter _____ in aanwezigheid van _____ advocaat-generaal, met bijstand van griffier _____